ప్రేమానురాగం

- శ్యామలాదేవి దశిక

రాకింగ్ చైర్‌లో కూర్చున్న అన్నపూర్ణ ఆరోజు మెయిల్‌లో వచ్చిన కవర్లన్నీ ఒక్కొక్కటే తెరిచి చూస్తోంది. 40 ఏళ్ళుగా రోజూ వచ్చే మెయిల్‌ను ఏనాడూ పట్టించుకోని అన్నపూర్ణ ఈ మధ్యనే అలవాటు చేసుకుంది. ఇండియానుంచి వచ్చే ఉత్తరాలు, శుభలేఖలు, స్నేహితుల దగ్గరనుంచి ఇన్విటేషన్లు, తనకిష్టమైన సేల్స్ కేటలాగ్స్ వుంటే తప్ప మామూలుగ రొటీనుగా వచ్చే మెయిల్ వంక కన్నెత్తి కూడా చూసేదికాదు. అన్నపూర్ణ పేరుతో వచ్చే మెయిల్ కూడా శేఖర్ చూసుకోవాల్సిందే. ఎప్పుడైనా అవసరం పడినప్పుడు మాత్రం శేఖర్ అంతా సిద్ధం చేసి అన్నపూర్ణ దగ్గరకు తీసుకొస్తే నవ్వుతూ సంతకం పెట్టేసి వెంటనే తన పనిలో మునిగిపోయేది. గత నెల రోజులనుంచి బిల్లులు, వగైరాలతో పాటు అందరి దగ్గరనుంచి వస్తున్న ఉత్తరాలు, కార్డులు చూడటం పూర్తి చేసిన అన్నపూర్ణ చేతిలో రెండు కవర్లు మిగిలిపోయాయి. ఒకటి అన్నపూర్ణ పని చేసే ఆఫీసునుంచి, రెండోది భర్త శేఖర్ ఆఫీసు నుంచి. అయిష్టంగా, తప్పనిసరిగా రెండు కవర్లని ఓపెన్ చేసి చూసిన అన్నపూర్ణ మనస్సు ఒక్కసారిగా వెనక్కి వెళ్ళిపోయింది.

40 ఏళ్ళకిందట అన్నపూర్ణ పెళ్ళి శేఖర్‌తో జరిగిపోయింది. అన్నపూర్ణ రెండో అన్నయ్యకు స్నేహితుడిగా తరచు వాళ్ళింటికి వెళ్ళే శేఖర్, చక్రాల్లాంటి కళ్ళతో చలాకీగ ఎప్పుడూ నవ్వుతూ వుండే అన్నపూర్ణను చూసి ఇష్టపడ్డాడు. ఆస్తిపరుడైన అన్నగారి అమ్మాయిని చేసుకోమని తల్లి అంటే వినకుండా నాకు అన్నపూర్ణే కావాలి అంటూ గప్‌చిప్‌గా చేసేసుకున్నాడు. శేఖర్ అమెరికా వచ్చిన రెండేళ్ళకు అన్నపూర్ణ వచ్చింది. శేఖర్ తనకు వచ్చే జీతంలో ఇక్కడి అవసరాలకు మాత్రమే వుంచుకొని మిగిలినదంతా తల్లికి పంపించేవాడు. శేఖర్ పెళ్ళికి ముందే, తండ్రిలేని ఇంటికి తనే పెద్దవాడినని, తనకు కుటుంబబాధ్యతలు వున్నాయని అన్నపూర్ణకు చెప్పాడు.

అన్నపూర్ణ అమెరికా వచ్చాక ఇక్కడవున్న అవకాశాలు చూసి తను కూడా ఏదైనా ఉద్యోగం చేసి శేఖర్ కుటుంబ బాధ్యతల్లో సాయపడాలని నిశ్చయించుకుంది. ఉన్న చదువుకు మెరుగులు దిద్దుకుని మంచి కంపెనీలో అక్కౌంటింగ్ డిపార్టుమెంటులో ఉద్యోగం సంపాదించుకుంది. అలా ఉద్యోగంలో చేరిన అన్నపూర్ణ 30 ఏళ్ళు పైగా పని చేస్తూనేవుంది. ఇన్నేళ్ళలో అన్నపూర్ణ కొన్నిసార్లు అనుకోకపోలేదు ఉద్యోగం మానేద్దామని. మొదట్లో శేఖర్ చెల్లెళ్ళ పెళ్ళిళ్ళు. తమ్ముళ్ళ చదువులతోటి కొన్ని ఏళ్ళు గడిచాయి. రెండో పాప పుట్టిన తర్వాత ఇద్దరు పిల్లల్ని చూసుకుంటూ ఇంట్లో ఉండి పోదామనుకుంది కాని ఇంకా ఇండియాలో పూర్తిగా తీరని బాధ్యతలు, కొత్తగా కొనుకున్న ఇంటి మార్టుగేజి గుర్తుకొచ్చి ఆలోచన విరమించుకుంది. ఇంకో రెండేళ్ళకు బాబు పుట్టాడు. భర్త, ఇల్లు, పిల్లలతో, ఉద్యోగంతో అన్నపూర్ణకు ఎప్పుడూ క్షణం తీరుబడివుండేదికాదు. పిల్లలు పెరుగుతున్న కొద్దీ వాళ్ళ స్కూళ్ళు, హోంవర్కులు, ఆటలు, పాటలు, ఇంటిపనులతో, వచ్చేపోయే అతిథులతో అన్నపూర్ణకు 24 గంటలు సరిపోవటంలేదనిపించేది. అన్నపూర్ణకు మళ్ళీ అనిపించింది ఉద్యోగం మానేసి ఇంటిపట్టున వుంటే ఎలా వుంటుందీ అని. మళ్ళీ అంతలోనే అమ్మో పిల్లలు పెద్దవాళ్ళవుతున్నారు, అందులో రెండేళ్ళ

Telugu Jyothi Special Issue April 08

తేడాతో ముగ్గురు వరుసగా కాలేజీలకు సిద్ధం అవుతారు. ఇప్పుడు మానేస్తే ఎలా అనుకునేది. అన్నపూర్ణ అనుకున్నట్టుగానే పిల్లల చదువులయ్యేసరికి తడిసి మోపెడయ్యింది. పిల్లలకు వున్న చోట కాలేజీలకు వెళ్ళటానికి నామోషీ, ముగ్గురూ వాళ్ళకిష్టమైన కాలేజీలు ఎన్నుకొని అక్కడికి తప్ప వేరే చోటుకు వెళ్ళం అని నిష్కర్షగా చెప్పారు. ముందు గుండె గుభేలుమన్నా మళ్ళీ పోనీలే పిల్లలు మంచి కాలేజీలకు వెళ్తాం అంటే కాదనటం ఎందుకు, వాళ్ళకు మంచి భవిష్యత్తు వుండాలనే కదా. ఇంత దూరం పడి వచ్చిందని సర్దిచెప్పుకున్నారు భార్యాభర్తలు. అబ్బాయి కూడా కాలేజీలో చేరాక అన్నపూర్ణ మళ్ళీ అనుకుంది ఇక ఉద్యోగం మానేద్దామా అని. అబ్బాయి మనసులో ఏముందో తెలియదు కానీ ఆడపిల్లలిద్దరూ మాత్రం సందర్భం వచ్చినప్పుడల్లా వాళ్ళకు ఎలాంటి పెళ్ళిళ్ళు కావాలో చెప్పటం మొదలు పెట్టేవారు. వాళ్ళు అనటమే కాదు, అన్నపూర్ణకూడా చూస్తూనేవుంది ఈ మధ్య జరిగే పెళ్ళిళ్ళు. ఫైవ్ స్టార్ హోటళ్ళలో ఎంతో గ్రాండుగా, గ్లామరస్‌గా చేస్తున్నారు అందరు.

ఒక్కరోజు కోసం ఇన్నివేల డాలర్లు ఖర్చుపెడ్తున్నారే అని అనుకున్నా మళ్ళీ అంతలోనే జీవితంలో ముఖ్యమైనవాటికి ఖర్చు చేసుకోకపోతే ఎందుకు ఇంత కష్టపడటం అనుకునేది అన్నపూర్ణ. ఆడపిల్లల పెళ్ళిళ్ళంటే ఇండియాలోనే కాదు అమెరికాలో కూడా పెద్ద ఖర్చే అని తెలుసుకున్న అన్నపూర్ణ ఉద్యోగం మానేద్దామనే ఆలోచన విరమించుకుంది! శేఖర్, అన్నపూర్ణలు కూడా అందరి తల్లితండ్రుల్లాగే పిల్లలకు కావల్సినట్లే చదువులు చెప్పించి, వాళ్ళు ఎన్నుకున్నవారితోటే పెళ్ళిళ్ళు చేసి వాళ్ళ బాధ్యత నెరవేర్చుకున్నారు. పిల్లలు ముగ్గురు తలా ఒక మూలకు వెళ్ళిపోయారు.

శేఖర్ ఒకకరోజు అన్నపూర్ణతో

“ఇంక చాలు కష్టపడిన్నాళ్ళు కష్టపడ్డాం. ముఖ్యంగా నువ్వు నాకంటే ఎక్కువగా విశ్రాంతి అనేది లేకుండా శ్రమ పడుతూనే వున్నావు. యు డిజర్వ్ ఎ బ్రేక్. ఇద్దరం రిటైరు అవుదాం” అన్నాడు.

“ఇన్నాళ్ళూ బిజీగా వుండటం అలవాటు పడ్డవాళ్ళం. వున్నట్టుండి రిటైరయ్యి ఏం చేస్తాం” అంది అన్నపూర్ణ అమాయకంగ.

“ఏం చేయుటవేమిటోయ్ ఇన్నాళ్ళుగా చేయలేనివన్నీ చేద్దాం.” అన్నాడు శేఖర్ హుషారుగా!

“ఇండియా వెళ్ళి తీరుబడిగా ఎంజాయ్ చెయ్యాలన్న నీ కోరిక కోరికగానే వుండిపోయింది కదా? ముందుగా ఆ కోరిక తీరుస్తాను. ఆ తర్వాత నాకు పెద్ద ప్లాను వుంది. ఈ ప్రపంచంలో చూడాల్సినవి, చెయ్యాల్సినవి ఎన్నో వున్నాయి. ఇన్నాళ్ళూ మనకు టైములేక చెయ్యలేకపోయాం. ఆ తర్వాత నీ హాబీలు నా హాబీలు వుండనే వున్నాయి. వాలంటీర్ సర్వీస్.... ఇలా బోలెడన్ని వున్నాయి. ఇక నుంచి నాకు నువ్వు నీకు నేను అన్నట్టు బతుకుదాం. నీకు ఎక్కడకి వెళ్ళాలనిపిస్తే అక్కడకి వెళ్ళటం, ఏం చేయాలనిపిస్తే అది చేసేయడం. నీకు హనీమూన్‌వోయ్” అంటూ ఆట పట్టించడం మొదలుపెట్టాడు. శేఖర్ మాటలు వింటుంటే అన్నపూర్ణకు కూడా ఉత్సాహం వచ్చింది.

మళ్ళీ అంతలోనే “అమ్మో ఇవన్నీ చేయాలంటే ఎంత ఖర్చు అందులో ఉద్యోగాలు కూడా మానేస్తున్నాం” అంది అన్నపూర్ణ.

శేఖర్ వెంటనే “నాకు తెలుసు నువ్వు ఇలా అంటావని. ఏం ఫరవాలేదు. ఉన్నదాంట్లోనే సర్దుకుంటాం. మనమేమీ దుబారా మనుషులం కాదుకదా? ఇన్నాళ్ళూ నావాళ్ళ బాధ్యతలు నీవాళ్ళ బాధ్యతలు, తర్వాత మన సంసార బాధ్యతలు, పిల్లల చదువులు వగైరా వగైరా అంటూ చేస్తూనే వచ్చాం. ఇప్పుడు అవన్నీ అయిపోయాయి. అందరికీ వాళ్ళకు కావల్సినట్టుగా, వాళ్ళ ఇష్టం మేరకు అన్నీ చేసాం. అందరూ ఎవరికి కావల్సినట్టుగా వారు

Telugu Jyothi Special Issue April 08

బతుకుతున్నారు. అంతదాక ఎందుకు, మన పిల్లలే చూడు, వాళ్ళకిష్టమైన చదువులు చదువుకొని వాళ్ళకిష్టమైన వాళ్ళని చేసుకొని వాళ్ళకిష్టమైన చోటికి వెళ్ళారు కదా? అలాంటప్పుడు మనం కూడా మనకిష్టమైన రీతిలో మన జీవితం గడపటానికి ఎందుకు సంకోచించాలి? ఇక డబ్బు అంటావా, ఇన్నాళ్ళు మనకు ఖర్చులున్నమాట నిజమే. మనకొచ్చే పెన్షన్ డబ్బులు, మన సేవింగ్సులతో వుయ్ కెన్ మ్యానేజ్. అంతగా అవసరమయితే ఐ కెన్ ఆల్‌వేస్ గెట్ ఎ జాబ్" అన్నాడు.

శేఖర్ ఇలా నచ్చచెప్పడంతో అన్న పూర్ణకూడా ఆలోచించసాగింది. శేఖర్ అన్నట్టు ఈ దేశం వచ్చింది మొదలు బాధ్యత-బాధ్యత అంటూ బరువు మోయటం తోటే సరిపోయింది. శేఖర్ అమెరికా వెళ్తున్నాడని తెలియగానే తల్లి "కానీ కట్నం లేకుండా నీకిష్టమైన పిల్లను చేసుకొని దేశం వదలి వెళ్ళిపోతున్నావు... మరి నీవెనక వున్న చెల్లెళ్ళు, తమ్ముళ్ళ మాటేమిటీ?'' అని సూటిగా అడిగింది. శేఖర్ తల్లికిచ్చిన మాట ప్రకారం ఆడపిల్లలకు మంచి సంబంధాలు చేశాడు. తమ్ముళ్ళిద్దరికీ మంచి చదువులు చెప్పించాడు. తల్లిని ఇక్కడకి తీసుకొచ్చి తమతో వుండటానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేశాడు. 'నన్ను అమెరికా ఎప్పుడు తీసుకెళ్తావు?' అంటూ అడిగిన తల్లి, తీరా ఇక్కడికి వచ్చాక "నేను ఇక్కడ వుండలేను. మీదంతా వురుకులు పరుగుల వ్యవహారం. నాకంటూ ఒక ఇల్లు ఏర్పాటు చేయి, కృష్ణారామా అనుకుంటూ అక్కడే వుంటాను'' అంటూ సౌకర్యమైన మంచి ఇల్లు కొనిపించుకొంది శేఖర్ చేత.

ఎంత చెట్టుకు అంత గాలి అని అమెరికా వచ్చినందుకు ఒకరకంగా సుఖపడినా ఇక్కడుండే బాధలు, చిక్కులు, సమస్యలు ఇక్కడ వున్నాయి. అవి ఎవరికి వారు అనుభవించాలేగాని ఒకరికి చెప్పేందుకు, ఇంకొకరు తీర్చేందుకు వుండవు. "ఇన్నాళ్ళూ ఇంకొకరికోసం అన్నట్టు కష్టపడ్డాం. ఇప్పుడైనా మనకోసం అన్నట్టు బతుకుదాం'' అన్న శేఖర్ మాటల్లో ఎంతో నిజం వుందనిపించింది అన్నపూర్ణకు. భర్త పైకి చెప్పటం లేదుగాని అతనికీ ఒంట్లో వెనకటి శక్తి, ఓపిక తగ్గుతున్నాయని గ్రహించింది అన్నపూర్ణ.

భార్య ఎక్కడ మనసు మార్చుకుంటుందో అని అన్నపూర్ణ సరేననడం తరువాయి అనుకున్న ప్లాను అమలులో పెట్టసాగాడు శేఖర్. ఇద్దరు వారం రోజుల తేడాలో ముందు అన్నపూర్ణ తరువాత శేఖర్ రిటైరు అవడానికి అన్ని ఏర్పాట్లు జరిగిపోయాయి. శేఖర్ ఊహించినట్లే ముందు ఇండియా వెళ్ళి అందర్నీ చూసి వద్దాం అంది అన్నపూర్ణ. ఇండియా నుంచి తిరిగి వచ్చాక స్థిమితంగా ఆలోచించుకొని అవసరమైన మార్పులు చేసుకోవడానికి నిశ్చయించుకున్నారు.

అన్నపూర్ణ ఉత్సాహంగా ఇండియా ప్రయాణానికి సిద్ధం అవసాగింది. "ఎప్పుడొచ్చినా ఇలా మొహం చూపించి అలా వెళ్ళిపోతావు'' అంటూ నిష్టూరాలాడే అక్కయ్యలను పిలిచి 'ఇదిగో వచ్చేస్తున్నా' అంటూ బెదిరించి ఫోనులో వేళాకోళాలాడింది! ఇకనుంచి 'టైము లేదు' అన్న సమస్య లేకుండా పరుగులు పెట్టాల్సిన పని లేకుండా, శేఖర్‌తో కలిసి జీవితాన్ని నింపాదిగా, హాయిగా అనుభవించవచ్చు అన్న ఆలోచన అన్నపూర్ణకు ఎంతో తియ్యగా అనిపించింది!

ఒక రోజు శేఖర్ "మన టిక్కెట్లు వచ్చేసాయట, వెళ్ళి పట్టుకొచ్చేస్తాను. నేను రాగానే మనం బయటకు వెళ్ళి డిన్నరు చేద్దాం, నువ్వు వంట అదీ పెట్టుకోకు'' అంటూ మరీ చెప్పి వెళ్ళాడు. టిక్కెట్లు తీసుకొని తిరిగి వస్తున్న శేఖర్‌కు మధ్యదోవలో గుండెలో నెప్పి రావడం, ఆంబులెన్స్‌లో హాస్పిటల్‌కు వెళ్ళటం, అక్కడినుంచే అటే శాశ్వతంగా టిక్కెట్టు తీసుకొని శేఖర్ ప్రయాణం కట్టేయడం అంతా ఒక కలలాగా అయిపోయింది. అందరూ రావడం, జరగాల్సినవి జరగడం ఎక్కడివాళ్ళు అక్కడ సర్దుకోడం సినిమాలో రీలులాగ జరిగిపోయింది. ఈ నెల రోజుల్లో అన్నపూర్ణ శరీరం,

Telugu Jyothi Special Issue April 08

మనసు అంతా ఒక చల్లని మంచు ముద్దలా అయిపోయింది. “తోడుగా-నీడగా నీ వెన్నెంటే నేను వుంటాను'' అన్న భర్త తనను ఇలా వంటరిగా వదలి వెళ్ళిపోయాడంటే నమ్మశక్యం కావడంలేదు అన్నపూర్ణకు. 'నాకు నువ్వు - నీకు నేను అన్నట్టు బతుకుదాం' అన్న శేఖర్ ఇప్పుడు ఎక్కడ వున్నాడు? ఎలా వున్నాడు? ఏం చేస్తున్నాడు? అని అన్నపూర్ణ గత నెల రోజులుగా ప్రతి క్షణం ఆలోచిస్తున్నది. అన్నపూర్ణలో అణువణువు శేఖర్ కోసం పరితపిస్తోంది. నీ పక్కనే వుండి నిన్ను అనుక్షణం చూసుకుంటాను అన్న శేఖర్ దగ్గరకు వెళ్ళిపోవాలని అన్నపూర్ణ మనసు తహతహలాడుతోంది. 40 ఏళ్ళుగా శేఖర్ ప్రేమానురాగాల్లో తడిసిన అన్నపూర్ణ హృదయం నెలరోజులుగా బీటలు వారిపోయింది.

30 ఏళ్ళుగా తమ కంపెనీకి అన్నపూర్ణ సర్వీస్ అందచేసినందుకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ, రిటైరుమెంటు కాలాన్ని ఆనందంగా గడపమంటూ అభినందనలు తెలుపుతున్న లెటరు, భర్త హఠాత్ మరణానికి విచారిస్తూ అతని లైఫ్ ఇన్స్యూరెన్స్ చెక్ జత చేసి పంపిస్తున్నామన్న లెటరు అన్నపూర్ణ ఒడిలో వున్నాయి. ఇప్పుడు ఈ టైమూ, ఈ డబ్బూ ఏం చేసుకోవాలో తెలీక అన్నపూర్ణ వాటివంకే చూడసాగింది.

అంకితం : జంటగా ఎన్నో ఏళ్ళుగా మోస్తున్న బరువు బాధ్యతల్ని అప్పుడప్పుడే దించుకుంటూ, స్వేచ్ఛావాయువుల్ని పీల్చుకుంటున్న తరుణంలో హఠాత్తుగా జీవితభాగస్వాములను కోల్పోయిన ఆత్మీయులకు.

శ్యామలాదేవి దశిక

1976 నుంచీ శ్రీవారు రామకృష్ణతో న్యూజెర్సీలో నివాసం. శ్యామల గారికి ప్రవాసాంధ్రుల జీవితాల్ని ప్రతిబింబించే రచనలంటే చాలా ఇష్టం. అమెరికా ఇల్లాలి ముచ్చట్లు శీర్షికతో ఆవిడ వ్రాసిన కథలు తెలుగుజ్యోతి పాఠకులకు సుపరిచితం. వాళ్ళ అమ్మాయి జ్యోతి శ్రీవారు రామకృష్ణలలోని హాస్యం ఆవిడ ఎన్నో కథలకు రా మెటీరియల్ అంటూ ఉంటారు.

చూచెదవేలనో ప్రణయ సుందరి, కాటుక కళ్ళలోని యా
లోచనలేమిటో హరిణ లోచన నీ చిరునవ్వులోని సం
కోచములెందుకో కుసుమ కోమలి నీ మధురాధరమ్ములో
దాచుకొనంగ నేటికి సుధామయ సూక్తి కళావిలాసినీ

కరుణశ్రీ

Telugu Jyothi Special Issue April 08